Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 09.01.1968, sp. zn. 11 Co 698/67, ECLI:CZ:MSPH:1968:11.CO.698.1967.1

Číslo: 1/1969

Právní věta: Po zrušení práva společného užívání bytu manžely podle § 177 o. z. náleží osobní právo užívání bytu podle § 152 a násl. o. z. jen tomu z rozvedených manželů, který byl určen za dalšího uživatele bytu jeho osobní právo užívání bytu je ovšem dočasně omezeno právem druhého z rozvedených manželů, který je oprávněn užívat byt po určitou dobu podle § 186 odst. 3 o. z. Poněvadž rozvedený manžel, který nebyl určen za dalšího uživatele bytu, nemá ani se zřetelem na § 186 odst. 3 o. z. osobní právo užívání bytu, ale toliko právo na bydlení v bytě po určitou dobu, nevzniká v žádném případě - a to ani dočasně - právo společného užívání bytu podle § 172 o. z. Jestliže by se za tohoto stavu neshodli rozvedení manželé na rozsahu a způsobu faktického užívání bytu, mohlo by být rozhodnuto soudem k návrhu jednoho z nich podle § 174 o. z. jen s použitím § 496 o. z.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 09.01.1968

Spisová značka: 11 Co 698/67

Číslo rozhodnutí: 1

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Byt, Hospodaření s byty, Právo osobního užívání bytu

Předpisy: 40/1964 Sb. § 174
§ 177
§ 186

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obvodní soud pro Prahu 10 rozhodl rozsudkem z 27. 9. 1967 o povinnosti žalovaného K. B. vyklidit byt v P. 10, jehož spoluuživateli jsou žalobce F. K. a žalovaná A. K.; zároveň uložil žalované A. K. povinnost souhlasit s vystěhováním žalovaného K. B. (jejího druha) a trpět, aby se vůbec jako druh nezdržoval v bytě.

Městský soud v Praze změnil rozsudkem z 9. 1. 1968 rozsudek prvního stupně tak, že zamítl žalobu.

Z odůvodnění:

Dřívějším rozsudkem soudu prvního stupně z 15. 4. 1965 bylo zrušeno právo společného užívání bytu rozvedených manželů F. K. a A. K. v P. 10 a bylo určeno, že bude byt nadále užívat A. K. Mezi

účastníky není pak sporu o tom, že se v poslední době dohodli na dočasném děleném užívání bytu v tom smyslu, že bude kuchyni se spíží užívat žalovaná A. K., pokoj žalobce F. K. (který jej má také uzamčen); ostatní příslušenství představované jednou místností užívají společně.

Posouzení nynějšího žalobního nároku je závislé na výkladu ustanovení § 186 odst. 3 o. z. Odvolací soud dospěl k názoru, že účel § 186 odst. 3 o. z. stanovícího, že zánik práva užívat byt nastává teprve dnem, kdy dojde k přidělení náhradního bytu, je odůvodněn trvající bytovou nouzí a společenskou nezbytností zabránit případům vystěhování uživatele bytu bez poskytnutí náhrady. Jde tedy při výkladu § 186 odst. 3 o. z. jen o to, aby tomu, jehož užívací právo bylo zrušeno, bylo zajištěno dosavadní bydlení po dobu, než mu bude poskytnuta jiná bytová náhrada. Právní vztah uživatele, jehož osobní užívací právo k bytu bylo zrušeno (jako je tomu u žalobce), není proto ani se zřetelem na § 186 odst. 3 o. z. právem osobního užívání bytu podle § 152 a násl. o. z. Osobní právo užívání bytu po zrušení práva společného užívání podle § 177 o. z. přísluší jen tomu z rozvedených manželů, který byl rozhodnutím soudu určen za dalšího uživatele; tím je v dané věci druhožalovaná A. K. Žalobce F. K. má jen právo na bydlení v bytě, nikoli však právo společného užívání bytu podle § 172 o. z., poněvadž toto právo předpokládá u všech uživatelů existenci osobního práva užívání bytu. Jen v tomto smyslu (popř. rozsahu) nutno vyložit pojmy zrušení a zániku práva užívat byt, jak výslovně uvádí cit. § 186 o. z.

Osobní právo užívání bytu druhožalované A. K. je ovšem dočasně omezeno právem žalobce F. K., který se má vystěhovat a který je do té doby oprávněn byt po určitou dobu ještě užívat. Jestliže by se za tohoto stavu žalobce a druhožalovaná nedohodli na rozsahu a způsobu faktického užívání bytu, rozhodl by soud k žalobě některého z nich za použití § 496 o. z. podle § 174 o. z. O to však v dané věci nešlo s ohledem na dohodu žalobce s druhožalovanou o dočasném děleném užívání bytu. Druhožalovaná není oprávněna při výkonu osobního práva užívat byt provádět jen takové dispozice s bytem, kterými by zbavila žalobce jako osobu, jíž svědčí právo v bytě po přechodnou dobu bydlet, tohoto práva, popř. jej v něm nepřípustně omezovala. To se zatím nestalo, když žalobce má k dispozici samostatnou místnost a není vyloučen z možnosti bydlení v bytě.

Vzhledem k tomu, že tedy žalobci v důsledku zrušení práva společného užívání bytu již nepřísluší k bytu právo osobního užívání a není ani společným uživatelem bytu podle § 172 o. z., a vzhledem k tomu, že není ani nepřípustně omezován ve svém právu na bydlení v bytě podle § 186 odst. 3 o. z., nemohla mít jeho žaloba úspěch.

Z uvedených důvodů shledal odvolací soud odvolání žalovaných důvodným a změnou napadeného rozsudku vyhověl odvolání (§ 220 odst. 1 o. s. ř.).